Пише: Владимир Путин
среда, 19 октобар 2011 10:20

(Факти)

Совјетски Савез се распао. А шта је у ствари био Совјетски Савез? То и јесте била Русија, само што се другачије звала – оценио је Владимир Путин у интервјуу „уживо“ који је дао првим људима водећих руских телевизија.

Ми смо преживели, наставио је, веома тежак период 90-их година и тек само од 2000. године почели мање или више да стајемо на сопствене ноге, изградили смо унутрашњи свет, стабилизовали смо ситуацију. И, наравно, сада нам је потребан период стабилног развоја.

Једно од питања актуелном премијеру, који има највеће шансе да 2012. по трећи пут постане шеф државе, било је: хоћете ли наставити курс председника Медведева?

ПУТИН: Што се тиче стратешких питања, питања стратешког карактера развоја земље – нас двбојица имамо исте ставове. Међутим, ми нисмо једна те иста особа, ми смо различите личности. Ако конфигурација власти коју смо ми предложили бирачима, грађанима, наши људи прихвате, у том случају ја нећу чинити неке нагле промене онога што је Дмитриј Анатољевич Медведев у својству председника учинио.

Преузимајући иницијативу у разговору, руски лидер се у једном моменту директно обратио генералном директору федералног канала НТВ, Владимиру Михајловичу **Кулис тикову, који сигурно није очекивао да баш ово чује:**

ПУТИН: Ево, на пример, ви сада управљате једним од наших највећих система јавног информисања. А својевремено сте, ако се не варам, радили на радио «Слободи».

Помало затечен, Кулистиков је – шта је могао друго – одговорио потврдно... Па чуо овакав наставак:

ПУТИН: Док сам ја радио у органима КГБ СССР, ми смо радио «Слободу» сматрали за пододељење ЦИА САД. Истина, пропагандистичко. И то је имало своје одређене основе. Шта више, тај радио је финансиран каналима ЦИА-е, практично се бавио агентурним послом на територији бившег СССР. Сада је ситуација другачија. «Свобода» је средство јавног информисања које на овај или онај начин изражава мњење стране, у овом случају, америчке државе. Ето где сте ви радили, а сада сте на челу општенационалног канала руске телевизије. Зар то није знак либерализма?

КОНСТАНТИН ЕРНСТ (генерални директор Првог канала): Владимире Владимировичу, управо сте се вратили из радне посете Кини. Политички сладокусци су се сетили да је слична ситуација била и крајем 2007. године када је Дмитриј Медведев такође посетио баш Народну Републику Кину. Значи ли то да је Кина постала, или да постаје, основни спољнополитички партнер Русије?

ПУТИН: Не, то је пука случајност. Уколико обратите пажњу (а то није тајни документ) на план рада Владе, онда ћете видети да ми редовно одржавамо међувладине сусрете наше две земље. Нама је у посету пре неког времена долазио председник Владе Кине господин Вен Ђиабао. Сада је био ред да ја то учиним и морао сам да путујем у Пекинг. То је, дакле, био планирани пут.

То што имамо тако напоран план рада и сусрета на највишем нивоу, само говори да је – а недавно је у јуну месецу код нас у посети био председник НРК, господин Ху Ђингтао – Кина несумњиво један од наших веома озбиљних партнера којег ми без сваког претеривања и са пуним правом називамо стратешким партнером. Не само зато што имамо најдужу заједничку границу на свету. Наша робна размена расте брзим темпом. Кина се развија веома брзо и за нас је веома добар партнер, тржиште пласмана наше робе и добар инвеститор у нашу привреду.

КУЛИСТИКОВ: Ипак партнер, а не претња, Владимире Владимировичу?

ПУТИН: Знате, ја сам онима који покушавају да нас плаше Кинезима, много пута говорио (а то су по правилу наши западни партнери): Ма колико да су у савременом свету привлачни материјални ресурси Источног Сибира и Далеког Истока, ипак се глобална борба не води око њих. Главна борба се води за светско лидерство, а ми са Кином око тога немамо намеру да се споримо. Кина има друге конкуренте. Нека се они и Кина између себе око тога расправљају.

За нас је Кина партнер, поуздани партнер. Ми сами примећујемо спремност и жељу кинеског руководства да са нама изграђује пријатељске, добросуседске односе и да тражимо компромисе, чини ми се и по најсложенијим питањима. Ми ту спремност видимо и са своје стране чинимо то исто и по правилу налазимо додирне тачке. Уверен сам да ће тако бити и у будуће.

ОЛЕГ ДОБРОДЕЈЕВ: Вратимо се на тему светског лидерства. У свом ауторском чланку листу «Известија» пишете о формирању Евроазијског економског простора који може да обједини Европу и земље Азијско-Тихоокеанског региона које се бурно развијају. А сви се сећају ваших речи да је распад Совјетског Савеза био `главна геополитичка трегедија прошлог века`. И у вези са тим, шта бисте одговорили онима који у томе што сте написали виде само жељу да се обнови империја, који у томе виде неке империјалне амбиције?

ПУТИН: Ви имате у виду оне који о томе говоре на постсовјетском простору или оне који говоре о томе из иностранства?

ДОБРОДЕЈЕВ: Мислим на оне из иностранства који у вашој иницијативи виде претњу.

ПУТИН: Реални аутор тих предлога и планова нисам био само ја. И не само Русија. Истине ради, прву иницијативу у том правцу је изнео председник Казахстана Нурсултан Назарбајев. он је дошао овде у Ново-Огорјово и реако: слушај, ја сам размислио, дај да урадимо овако, овако и овако...

КУЛИСТИКОВ: А када је то било?

ПУТИН: То је било 2002. године, уколико се не варам. Отприлике тада. И овде код мене у кући, ево управо овде, у суседној згради учетверо само о томе разговарали: Назарбаев, Лукашенко, тадашњи председник Украјине Леонид Кучма и ја. Уосталом, не треба бити велики стручњак да би се схватило да ће наша конкурентност нарасти - нагло ће нарасти - од обједињавања наших технолошких, инфраструктурних, саобраћајних, енергетских и сировинских могућности.

Ми ћемо искористити те конкурентске предности које смо наследили од претходних генерација и треба да их само прилагодимо савременој основи. Укинућемо разна ограничења која постоје међу нашим државама, а тичу се царина, девизних курсева са мноштовом технолошких решења. И тако даље, и тако даље, и тако даље.

Дебирократизоваћемо привреду, формираћемо јединствено, практично заједничко тржиште, где ће се слободно кретати роба, људи и капитал, увешћемо јединствене норме регулисања у економији, обезбедићемо безбедност спољних граница тог простора, пре свега економског карактера. И, развијаћемо се и бити ефективнији, привлачнији чак и нашим партнерима у иностранству. Уколико још будемо уводили у наше унутрашње процедуре правила и норме Светске трговинске организације, бићемо транспарентнији за наше спољно-трговинске партнере.

Ми тако и радимо, међутим, наравно увек је то суверени избор сваке државе. Ми овде не говоримо о некаквом политичком обједињавању, о обнови Совјетског Савеза. Чак је Русија данас незаинтересована за тако нешто. Она није заинтересована да преузима сувишне ризике, да носи сувишни терет тих земаља које мање или више, из ових или оних разлога, још увек за нама заостају. Међутим, има неки део терета који смо - имајући у виду да смо сви заинтересовани за ширење економског простора - спремни да преузмемо на себе. То је што се тиче наших партнера у оквиру Заједнице Независних Држава.

А што се тиче критичара из иностранства - критичара који говоре о нашим империјалним амбицијама -шта ту уопште има да се каже? Ми видимо шта се дешава, рецимо, у Европи: тамо је интеграција дошла до нивоа који се у СССР понекада није могао ни сањати. Ви вероватно знате, а уколико не знате, могу да вам кажем: број обавезујућих одлука за извршење одлука Европског парламента већи је од броја обавезујућих одлука које је доносио Врховни Совјет СССР за совјетске републике. А сада тамо већ говоре о јединственој влади, у најдиректнијем смислу те речи, о јединственој регулативи у сфери интервалутних односа у економији – и нормално је што, тим поводом, тамо нико не говори импераијалним стремљењима.

А у Америци? У Северној Америци у току су активни интеграциони процеси између САД, Канаде и Мексика, а то исто се догађа и у Латинској Америци, па и у Африци. Тамо је код свих њих све у реду, а само нас сумњиче за империјалне амбиције.

Таквим критичарима, а очигледно је да то нису добронамерни људи, могу само да поручим: знате шта, бавите се својим послом – борите се са нарастајућом инфлацијом, са растућим државним дугом, са гојазношћу становништва у крајњем случају, дакле – подухватите се посла.

ЕРНСТ: Владимире Владимировичу, реакција Запада на вашу одлуку да се кандидујете није баш била неутрална... схватате и сами, Запад вас сматра јастребом...

ПУТИН: Јастреб је, као прво, добра птичица.

ЕРНСТ: Али, Ви сигурно нисте голуб...

ПУТИН: Ја сам само човек. И против сам било каквих клишеа.

Што се тиче оних који данас покушавају Русију да гурну у други план, греше: Русија није она држава коју неко може да гурне у страну. Ми се нигде не утрпавамо - уколико неко не жели да нас негде види, ми тамо и нећемо. Шта нам то треба?

Главни задатак Русије данас је да обезбеди свој развој и да обезбеди животни ниво народа. То је најважније. А када будемо, на бази таквог развоја, створили стабилну политичку ситуацију, ефикасну економију и нову одбрамбену способност земље, засновану на економији која расте и развија се – добићемо такву тежину и статус да ће нас звати можда чак и тамо где не желимо.